Hungral tesztelés – 2026. április

Grahame Gardner, radiesztéta és geomanta, Skócia

Bevezetés

A Hungral készlet három egymásba illeszthető, parabolikus kerámia „féltojásból” áll, melyek átmérője 30 mm és 100 mm között mozog. A legnagyobb Hungral külső oldalán különböző szimbólumok találhatók domborműként, míg a két kisebb díszítetlen.

A Hungralok tesztelésére szolgáló radiesztéziai protokoll kidolgozásakor úgy döntöttem, hogy egyszerűen leteszteltem mindegyik tojást különböző földsugárzási pontokon, hogy lássam, hogyan hatnak ezek a Hungralokra. Öt specifikus energiapontot választottam ki – egy semleges pontot, valamint pozitív és negatív Hartmann- és Curry-háló kereszteződéseket. Kifejezetten nem teszteltem föld alatti vízereken vagy energiadómokon, mivel úgy éreztem, hogy ezek intenzitása túlságosan változó lenne, és következetlen eredményeket szülne.

Mindegyik Hungralt külön-külön teszteltem minden helyszínen, és radiesztéziás módszerrel megmértem a kibocsátott mező sugarát, beleértve a harmonikus sávokat is. A két legnagyobb Hungral egy harmonikus gyűrűt produkált, míg a legkisebb kettőt a legkülső gyűrűn kívül. Nem bocsátkozom e jelenség értelmezésébe, azon túlmenően, hogy ez összhangban lévőnek tűnik a *Dowsing Research Group* (Radiesztéziai Kutatócsoport) és a *British Society of Dowsers' Earth Energies Group* (Brit Radiesztéta Szövetség Földenergiák Csoportja) korábbi, a földenergiák skaláris természetét igazoló kísérleteivel[1].

A tesztelési protokoll a következő volt:

- 1. Egy semleges pont meghatározása a Hungralok kezdeti teszteléséhez[2].
- 2. Mindhárom Hungral külön-külön történő mérése a hatássugár meghatározásával, ellenőrizve a harmonikus sávokat/gyűrűket.
- 3. A radiesztéziás úton érzékelt energiaegyensúly különbségeinek mérése a gyűrűknél és a maximális sugárnál egy +/- százalékos táblázat segítségével a jótékony/káros energiaszintek felmérésére.
- 4. A Hartmann- és Curry-hálók pozitív (+ve) és negatív (-ve) kereszteződéseinek meghatározása.
- 5. A 2–4. lépések megismétlése a hálók kereszteződési pontjaira helyezett Hungralokkal.

1. teszt – Semleges terület

A nagy és közepes méretű Hungralok egy-egy harmonikus gyűrűt produkáltak 3,5 m, illetve 4,5 m távolságban, maximális sugaruk pedig 7,3 m és 8,7 m volt. A legkisebb Hungral rendelkezett a legnagyobb hatóterülettel, és a 17,9 m-es maximális sugár mellett két harmonikus gyűrűt is mutatott (5,3 m-nél és 10,45 m-nél).

A mezőerősséget minden harmonikus gyűrűnél és a maximális hatóterületen is megmértem. Minden esetben a mezőerősség növekedése fordítottan arányos volt a Hungral méretével, vagyis a legkisebb regisztrálta a legnagyobb

hatást. Ez meglepő eredmény volt, ellentétben a várható kimenetellel, ahol az ember azt feltételezné, hogy a legnagyobb Hungral produkálja a legnagyobb hatóterületet.

- A nagy Hungral első harmonikus gyűrűjénél mért minimális mezőerősség **+40%** volt, a közepesé **+50%**.
- A legkisebb Hungral két harmonikus gyűrűt produkált: az elsőt **+55%**-on, a másodikat **+75%**-on.
- A nagy Hungral maximális mezőerőssége **+70%** volt, a közepesé **+80%**, a legkisebbé pedig **+95%**.

[Figure 1 - Hungrals placed on neutral point]
(A grafikon az eredeti dokumentum alapján változatlanul hagyva)

2. teszt – Hartmann-háló pozitív (+ve) kereszteződés

A második teszthez egy duplán pozitív Hartmann-háló kereszteződést választottam[3]. Megmértem az egyes harmonikusok és a legkülső gyűrű sugarát; a legkisebb Hungral ezúttal is két harmonikus gyűrűt produkált, míg a nagy és a közepes csak egyet. A mezőerősséget ismét egy +/- százalékos táblázat segítségével mértem ki.

A nagy és közepes méretű Hungralok 3,15 m, illetve 5,3 m távolságban produkáltak harmonikus sávokat, maximális sugaruk pedig 6,45 m és 9,05 m volt. A legkisebb Hungral 4,5 m-nél és 10,67 m-nél produkált harmonikusokat, a legnagyobb gyűrű sugara pedig 18 m volt.

A nagy és közepes Hungral mezőerőssége az első harmonikusnál **+75%**, illetve **+80%** volt, a maximális kiterjedésnél pedig mindkettő **+95%**-ot mutatott. A kis Hungral **+80%**-os, **+95%**-os és **+100%**-os szinteket generált az egyes gyűrűknél.

Ez volt a legerősebb mezőerősség az összes teszt közül.

[Figure 2 - Hungrals on +ve Hartmann crossing]
(A grafikon az eredeti dokumentum alapján változatlanul hagyva)

3. teszt – Hartmann-háló negatív (-ve) kereszteződés

Ezt a tesztet duplán negatív Hartmann-háló kereszteződésre helyezett Hungralokkal végeztem. Mint korábban, most is megmértem az egyes harmonikusok és a legkülső gyűrű sugarát, a mezőerősséget pedig egy +/- százalékos táblázat segítségével határoztam meg. A legkisebb Hungral ismét három választ és a legnagyobb összenergiát produkálta, bár mindhárom Hungral reakciója jelentős mezőerősség-csökkenést mutatott az előző két teszthez kpest.

A nagy és közepes méretű Hungralok 3,2 m, illetve 3,7 m távolságban produkáltak harmonikus sávokat, maximális sugaruk pedig 6,58 m és 7,32 m volt. Érdekes módon a nagyobb Hungral sugarának mérete kismértékben nőtt, míg a közepes Hungralé kismértékben csökkent a duplán pozitív Hartmann-háló kereszteződéshez képest. A legkisebb

Hungral 4,9 m-nél és 8,33 m-nél produkált harmonikusokat, a legnagyobb gyűrű sugara 13,72 m volt. Különös módon csak az első harmonikus sugara volt némileg nagyobb, mint korábban.

A nagy és közepes Hungral mezőerőssége az első harmonikusnál **+35%**, illetve **+30%** volt, a maximális kiterjedésnél pedig mindkettő **+45%**-ot mutatott. A kis Hungral **+35%**-os, **+40%**-os és **+65%**-os szinteket generált az egyes gyűrűknél.

[Figure 3 - Hungrals on -ve Hartmann crossing]
(A grafikon az eredeti dokumentum alapján változatlanul hagyva)

4. teszt – Curry-háló pozitív (+ve) kereszteződés

A negyedik teszthez egy duplán pozitív Curry-háló kereszteződést választottam[4]. Az egyes mezőharmonikusok sugara és a teljes sugár észrevehetően nagyobb volt, mint a korábbi teszteknél, kivéve a legkisebb Hungralt, ahol a teljes sugár kissé kisebb volt, mint a 2. tesztben. A mezőerősséget ismét egy +/- százalékos táblázat segítségével mértem ki. Itt a nagyobb Hungral erősebb energiát produkált, mint a közepes, bár a hatásövezetük hasonló volt.

A nagy és közepes méretű Hungralok 4,88 m, illetve 5,47 m távolságban produkáltak harmonikus sávokat, maximális sugaruk pedig 9,86 m és 10,17 m volt. A legkisebb Hungral 5,95 m-nél és 11,4 m-nél produkált harmonikusokat, a legnagyobb gyűrű sugara pedig 16,45 m volt.

A nagy Hungral mezőerőssége az első harmonikusnál **+60%**, a közepesé **+50%** volt. A maximális kiterjedésnél a nagy **+75%**-ot, a közepes **+60%**-ot mutatott. A kis Hungral **+55%**, **+70%** és **+85%** szinteket generált az egyes gyűrűknél.

[Figure 4 - Hungrals on +ve Curry crossing]
(A grafikon az eredeti dokumentum alapján változatlanul hagyva)

5. teszt – Curry-háló negatív (-ve) kereszteződés

Az utolsó teszthez a Hungralokat egy duplán negatív Curry-háló kereszteződésre helyeztem. A harmonikusok sugarát, a teljes méretet és a mezőerősséget pontosan ugyanúgy mértem meg, mint korábban.

Bár a sugármérések általában hasonlóak voltak a korábbiakhoz, a mezőerősségek drámaian alacsonyabbak voltak az előző teszteknél, és a nagyobb Hungral értékei most először negatív tartományba csúsztak át.

A nagy és közepes méretű Hungralok 4,96 m, illetve 5,5 m távolságban produkáltak harmonikus sávokat, maximális sugaruk pedig 8,8 m és 9,97 m volt. A legkisebb Hungral 6,4 m-nél és 11,32 m-nél produkált harmonikusokat, a legnagyobb gyűrű sugara pedig 18 m volt (ez megegyezett a pozitív Hartmann-háló eredményével).

Ami a mezőerősséget illeti, a nagy Hungral negatív eredményeket produkált mind az első harmonikusnál (**-15%**), mind a teljes sugárnál (**-30%**). A közepes Hungral eredménye **+10%** volt az első harmonikusnál, de **0%** a teljes sugárnál. A kis Hungral valamivel jobban szerepelt: a két harmonikusnál **+15%** és **+25%**, a teljes sugárnál pedig **+30%** értéket mutatott.

[Figure 5 - Hungrals on -ve Curry crossing]
(A grafikon az eredeti dokumentum alapján változatlanul hagyva)

Empirikus tesztelés – 2026. április

Néhány kötetlen, „való világbeli" próbát is végeztünk a Hungralokkal a *Geomancy Group* (Geomancia Csoport) egyik találkozóján. Megjegyzendő, hogy a Hungralok elhelyezését ezen tesztek során nem ellenőriztük, így a tellurikus (föld-) hatásokat figyelmen kívül hagytuk. Az első tesztet egy ház földszintjén, a többi tesztet az első (legfelső) emeleten végeztük.

- **2026. április 18. – Spingle Barn, Monyash:** Sean Ferris radiesztéta/gyógyító megmérte az egyes Hungralok hatássugarát. Úgy tűnt, hogy ez megegyezik a dokumentációval, vagyis a legkisebb Hungral mutatta a legnagyobb hatóterületet.
- Grahame Gardner egy éjszakán át tesztelte a nagy Hungralt, a hálószoba falához helyezve, a WiFi router és a DECT bázisállomás mellé. Állítása szerint „pihentetőbb" alvást tapasztalt.
- **Április 19.:** Grahame ismét tesztelt, ezúttal a közepes Hungralt a hálószobán kívüli folyosón, a WiFi router/DECT bázisállomás túloldalán helyezte el, körülbelül 9 méterre az ágyától. Nem tapasztalt észrevehető javulást az alvás minőségében.

(A kísérletek folyamatban vannak)

Következtetések

A terepi teszteket szándékosan, amennyire csak lehetséges, bármiféle elvárás nélkül végeztük; következésképpen némileg meglepetést okozott az a felfedezés, hogy a kisebb Hungral produkálta a legnagyobb hatást.

A Hungralok különböző tellurikus pontokra történő elhelyezése nem mutatott nagy eltéréseket az egyes eszközök hatássugarában, bár a mezőerősség-reakciók tágabb határok között változtak. A sugár és a mezőerősség legjobb kombinációját a duplán pozitív Hartmann-csomópont adta.

Fontos megjegyezni, hogy a Hungralokat nem teszteltük a geopatikus stressz befolyásolására való képességük szempontjából, bár a mezőerősség-mérések +/- százalékos eredményei erre utalnak. További tesztelésre lesz szükség geopatikus zónákban.

Grahame Gardner
westerngeomancy.org
2026. április

Összefoglaló (Summary)

A dokumentum egy kísérleti beszámoló, amelyben a szerző (Grahame Gardner) a „Hungral” nevű energetikai eszközcsaládot vizsgálja radiesztéziás módszerekkel (ingás méréssel). A Hungral készlet három különböző méretű, egymásba illeszthető kerámia féltojásból áll. A tesztek célja az volt, hogy meghatározzák az eszközök által kibocsátott skaláris energiamezők sugarát és relatív erősségét különböző földsugárzási környezetekben.

Főbb megállapítások:

- **Méret és hatás fordított arányossága:** A mérések egyik legmeglepőbb eredménye, hogy a legkisebb méretű Hungral mutatta a legnagyobb hatássugarat (akár 18 méter) és a legmagasabb mezőerősséget minden vizsgált környezetben.
- **Környezeti reakciók:** Az eszközöket öt helyszínen tesztelték (semleges terület, pozitív/negatív Hartmann- és Curry-háló csomópontok). A legintenzívebb pozitív mezőt a duplán pozitív Hartmann-kereszteződésben mérték (+100%), míg a duplán negatív Curry-csomópontnál a legnagyobb eszköz először fordult át negatív energiatartományba (-30%).
- **Gyakorlati tapasztalatok:** A hétköznapi, kötetlen tesztek során a hálószobában, elektroszmog-források (WiFi és DECT telefon) közelében elhelyezett nagy Hungral javította az alvás minőségét.

A szerző zárásként megjegyzi, hogy bár az eredményekből következtetni lehet a Hungralok geopatikus stresszt harmonizáló képességére, a pontos és megkérdőjelezhetetlen igazoláshoz további célzott kutatásokra van szükség kifejezett stresszzónákban.

---

[1] Lásd pl. Taylor, Roger: *'Studies on Life Energy by Means of a Quantitative Dowsing Method'*, és Lyons, James: *'The Universal Geometry of Earth Energies'*, EEG Newsletter Sep 1996.

[2] „Semleges” alatt minden nyilvánvaló energia-megnyilvánulástól (pl. víz- vagy vonalenergiák, hálók stb.) mentes területet értek.

[3-4] [Hivatkozások a Brit Radiesztéta Szövetség szójegyzékére]